

МАНДРІВКА ПАВУЧКА

Казка

У хатинці на калині,
між зелених гілочок,
на пухнастій павутині
примостився павучок.

А щоранку до калини
джмелик Жужа прилітав,
пив нектару дві краплини,
потім лісом мандрував.

Він сказав, що біля річки
з очерету виріс гай,
в ньому — мушки-чарівнички...
— Їсти хочеш? Вибирай.

І задумав у мандрівку
йти до річки павучок,
збудувати там домівку
зі сріблястих ниточок.

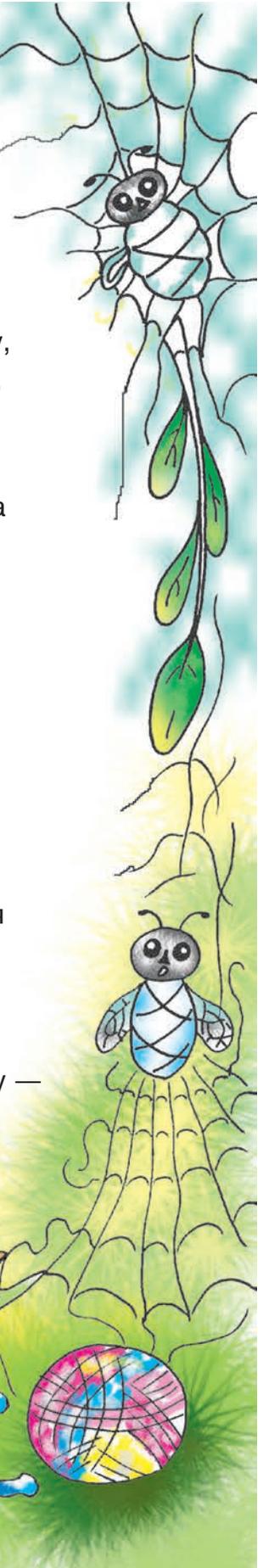
Вмить зібрав він павутину,
міцно в лапки взяв мішок,
джмелику заліз на спину,
щоб летіти в той гайок.

Від калини джмелик Жужа
павучка ніс навпростець,
утомився, бідний, дуже...
Раптом знявся вітерець.

Зачепилась павутинка,
потягнулася з клубка...
Врятувала соломинка
із сухого колоска.

Павучок, як міг, підвівся,
розглядає все навкруг...
Десь товариш заблудився
і чомусь не чути мух.

Поки виткав павутину —
темна хмара надійшла.
Випив лиш роси краплину —
хмара дощик пролила.

Але вранці рідний голос
на травинці забринів,
захитався швидко колос —
джмелик Жужа прилетів.

Та не хоче павутинку
вже збирати павучок, —
посміхаються росинки
зі сріблястих ниточок!

— Я не буду мандрувати, —
стиха мовив до джмеля, —
як немає крил літати,
до ріки не піду я.

Хай міцніє павутина,
мушки в неї прилетять,
тут буде моя хатина,
де отави гомонять!

ПЕРШИЙ СНІГ

Як заглянув на світанку
у вікно котусь Тимко,
то побачив крізь фіранку
білизну, мов молоко.

